

BORSSZEM JANKÓ

Sz-y. — Mars ki, te r-ó!

Grl. Donnerschwert. — Ohó! Ez a nő az én oltalmam alatt áll! (Karját

nyújtja neki.)

A horvát bánhoz.

*Reménye vesztve néz le nemzetünk
Főrendi ifjaink silány hadára,
Mely észre, szívre oly plebejus, árva —
S csak róka hajszszal imponál nekünk.*

*De hogyha rád esik tekintetünk,
Kroáciaiának ifju, grófi bánja,
Ki vas ereblyjél törsz egy szörnyű árba —
Belátjuk: veled már dicsekedhetünk!*

*Arzunk ragyog, ha látunk szóra kelve,
Minden szavadba' zeng a szív s az elme,
Fejed bölcs, kebled honszerelme nagy.*

*Vicsorg reid, lábad porába verve
Vad ellenünk, boszút üvölt a nyelve, —
De nem riadsz te — ó, mert férfi vagy!*

Apró hírek.

† **Gavallér ministerium** lesz a honvéd-ministeriumból. Fejérváry báró és Duc de Gromon fogják vezetni. Az infantériára, — félünk — kevés gondjuk lesz, de a *gavalléria* alattuk bizonyonnyal virágozni fog.

† **Duc de Gromon honvédállamtitkár!** Nagy haladás. Háromezer finom pantalló rendben tartása mégis csak könnyebb dolog lehetett, mint háromezre ezer durva honvédé.

≈ **Karácsonyi Guidó gróf** a delegáció tengerészeti bizottságának elnöke. A lelkiismeretes gróf, nehogy a szükséges szakismeretek hiányában szűkölködjék, naponként ülőfürdőket vesz s szeles időkben a városligeti tó partján merengve, tanulmányozza a tengeri viharokat s hajótöréseket. A parlamenti szónokok beszédeiből ismeri már a *dagályt*, a magyar fináncziákból az *apályt*. A napi viharok után pedig dagadó vitorlakkal repül a biztos révbe, melybe a hamis, de veszélytelen ballet-syrénák kedves ajkai csalják.

• **Mit csinált** Istóczy 1863 óta, amely idő alatt nem volt gyakorló ügyvéd? Ezt a kérdést vetette föl a budapesti ügyvédi kamara. A zsidók adták neki a legtöbb munkát. De ha mint ügyvéd most fog praktizálni, akkor nem igen valószínű, hogy — annyi dolga lesz a zsidókkal.

□ **Az „Egyetértés“** elfelejtette közölni a következő hírt: »Pusztulunk, veszünk!« Ismét zsidó kézre

került egy nagy birtok. Sembery István hatezer holdas csegei birtokát megvette Csávolszky Lajos.«

☒ **A legapróbb hír** nem szólhat másról, mint a legkisebb magyar zsurnalistáról, a csöpp *Sasvári*ről. E derék emberke, ki minden tekintetben »*tauglich*«: nemcsak a toll, de a panganét forgatásához is ért. Egyike azoknak, kik elfoglalták Bosniát. Szédítő gyorsasággal emelkedett a katonai hierarchia létráján. Rövid tíz év alatt tizedessé lőn »in der Reserve«. Le petit caporal! Végre minden bizonyonnyal várta a tisztí portépét. A hivatalos lap megérkezik s kitűnik belőle, hogy egy olyan apró hős mint a kis *Sasvári* nem lehet hadnagy csak hadapród.

Nyugta.

Melynél fogva kijelentem, hogy a delegációk megnyitásakor gróf Kálnoky által czimemre feladott mézes madzag-szállítmány hiány nélkül kezemhez érkezett s én azt köszönettel fölvettem.

Szent-Pétervár, oct. 29.

Giers.

Diák ismeretek tára.

Terjeszti: Bukovay Absentius.

— »Tudom már kollega, magának mért van mindig jó appetitusa,« mondom Koroghynak; »a süti koplalástól!« Vágja vissza szokatlan energiával a filozopter: »Fenét! Söt inkább jóllaktam a koplalással!«

— Hónap végén rendszeren ismerkedési estélyt tartok balcokkal.

— Találkozom Ziczer Mukival. »De kábán nézel, gyerek. Mi lelt?« Feleli: »Szinvakságban szenvedek egy idő óta.« Vetem oda neki: »Bizonyosan a *farbá-*

ban való blindeléstől.«

— Láttam multkor egy héber önkéntest, aki nem volt orvosnövendék.

— Csodálom, hogy a futtatásoknál nem alkalmazzák a friss mustot.

— Hát csakugyan megvan az isteni lluska testéret szerep. Nem tudom, ennél az irásnál mi szeretnék lenni: toll-e, vagy faulenczer?

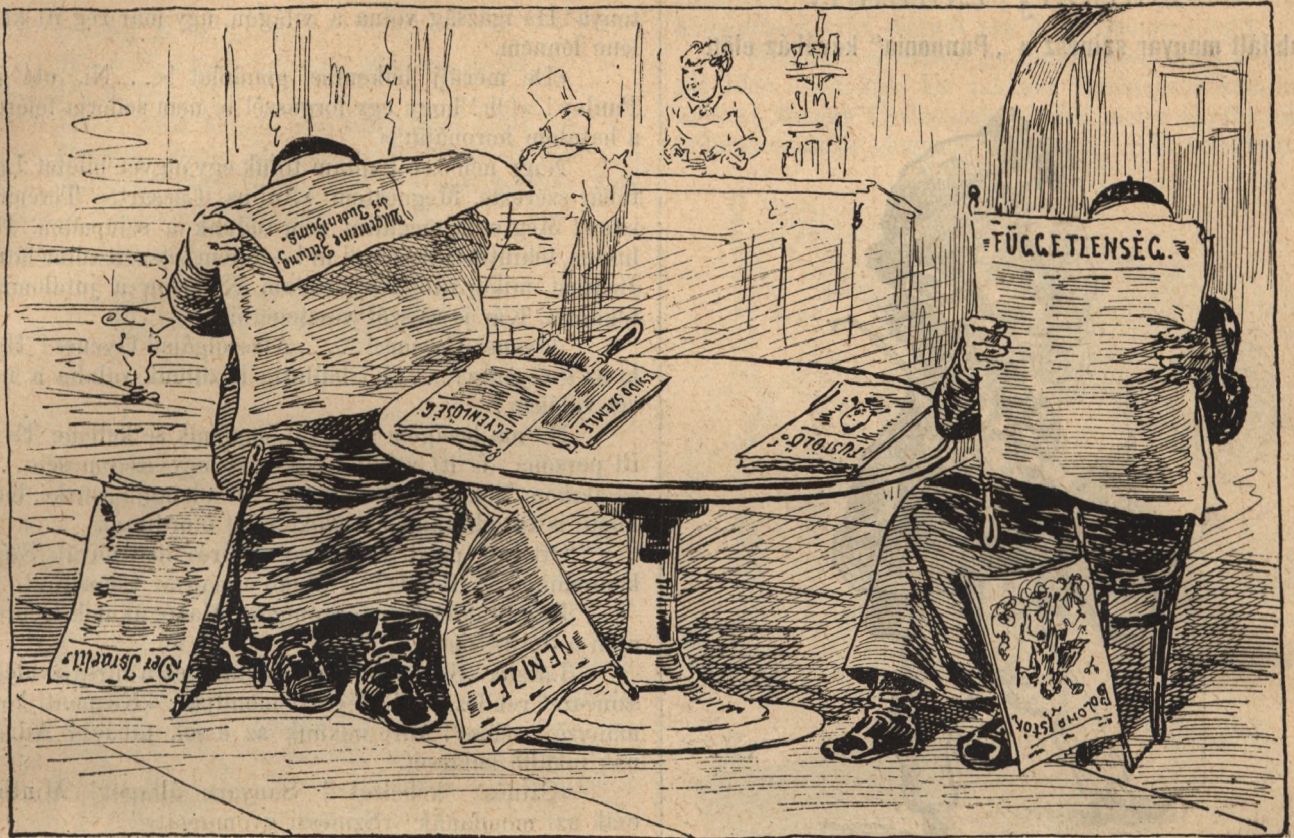
— A sürgetődző öregemnek megírtam, hogy nem tehetek szigorlatot az idén, mivel a dékánunk — filosemita.

— A jó öreg dörge delmes, gázsifőlemelést megtagadó trónbeszédére most menesztettem a tizenhetedik alázatos feliratot.

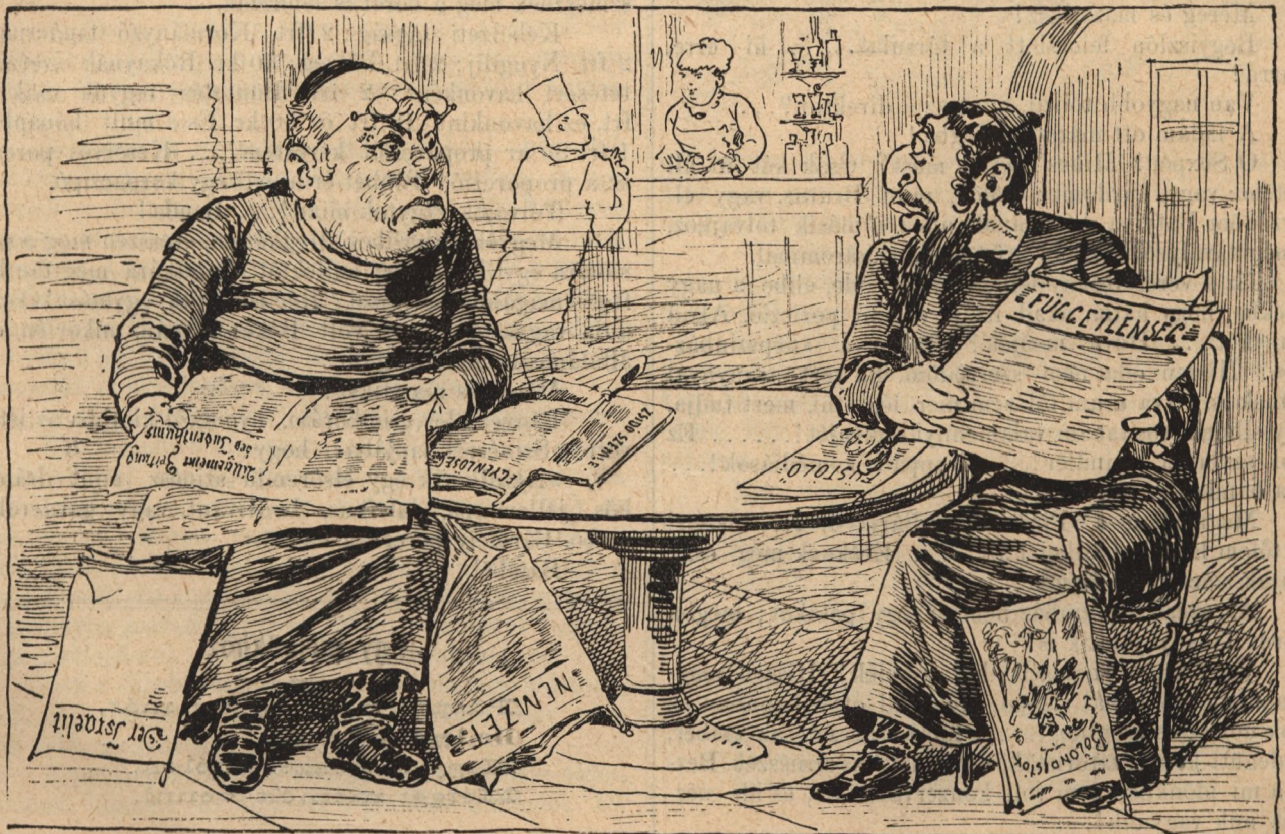
— Szegény öreg Nendtvich! Milyen kár, hogy nem zsidó! Mennyire blamérozná a jordányokat!

— A tandíjmentesek ismerkedési estélyt tartanak a *Széna-téren*. Persze a kút körül, hogy *italban* se legyen hiány.

Kávéházi jelenet.

Azt hinné az ember, hogy ez az, az még ez. Pedig —

— ez az és az ez.

Dicsőffy Loránd

jubilált magyar színész a „Pannonia“ kávéház előtt.

Méreg és masztiksz!

Bogyiszlón feloszlott a társulat.... ki erre, ki arra!

Van nagyobb tolvaj, mint az a direktor?...

A ládám ott maradt zálogba!

Ó Sexpér! Mihez fogjak most? Csak két út áll előttem: vagy kardomba dőlök, mint Brutus, vagy elszereződöm Batyiba kóristának, ahoz a másik tolvajhoz, ki még tavalyról adósom 2 frt 69 krajczárommal.

Ez a veres Rókay felbolondított ide, ebbe a nagy fészekbe, hogy hátha akad itt is valami pozíció. Akad mennykőt!... Hova menjek? Talán a »népszínházhoz«? Hiszen oda nem szerződöm, ha vert arannyal fizetnek is. Evva uram föl sem mer léptetni, mert tudja, hogy elhomályosítanám valamennyi lumenjét!..... Ez a sok sarlatán, svindlér!... Nappali komédiások!... Ez a banda!

Megnéztem a »Piros bugyelláris«-t. No hiszen! Ha tőlem látnák Csillag Pált!.... Ezeknek még csak ideájuk sincs róla! Banda!

Az egész népszínház nem ér egy petákot; még ha a híres Tihanyi játszik is!

Vagy tán a »nemzeti«-hez menjek? Hiszen megfojtának egy kanál vízben. Hogy áll ott a kapuban az a sok novicius czögling!... A hová csak néz az ember, mindenütt konzervatoristák, diplomatikus színészek. Bezzeg a mi időnkben nem volt konzervatorium, és ide nézettek mik vagyunk!...

Ez a nemzeti színház az én művészi törekvéseim zátonya! Ha igazság volna a világon, úgy már rég itt kellene lennem.

»De merülj lelkembe gondolat!«...Ni, ott jó Paulay! »Oh! hogy egy forgószél le nem sodorja fejérel a hatalom koronáját!«

Nagy nehezen kaptam tőlük egy ingyen bilétet. Latabár szerezte. Megnéztem »Julius Caesart.« Teremtő isten! Még csak megállni sem tudnak a színpadon. De hiszen, tekintetes Szacsvai ur! — tőlem tetszett volna látni Brutust, mikor utoljára játsztam Nánáson a jutalomjátékomra. Kár is rá szót vesztegetni.

Gyenes Cassius!... Alászolgája! Gyenes? Hát ki az a Gyenes?... Ki hallotta közülünk valaha a nevét vidéken?

Ha ma levágom az orrát, sugónak se kellene. És ő itt persona, ő itt valaki! No, még egy szerencséje... az alakom. Sok helyütt rám üt... de a hangja szürke. Köhögni is tragikusabban tudok, mint ő ordítani.

Ott van most Feleki az ő híres histrióival. Szép kompánia... Banda!... Makó a magyar Coquelin!

Egy Makó! Egy toprongyos Makó, akinek Debreczen a Jeruzsáleme!

Lássuk! Segítsen most rajtam ez a híres »vidéki színészet rendezése«! Még azt mondják: »Központi kormányzó tanács«! Mire nekünk az a sok tanács? Adnának inkább kalácsot.

»Színész kebelzet«! Sanyaru állapot! Mintha csak azt mondanák: »Színészi gyomorzat«!

De mindez csak arra való, hogy a szegény vidéki színésznek még a bőrét is lehuzzák.

Kebelzeti tagság: 2 frt. Kormányzó tanácsnak: 2 frt. Nyugdíj: 2 frt. Bélyeg: 50 kr. Rókeynak szerződésért havonként: 2 frt. Büntetés: tegyük csak 10 frt, ez havonként 18 frt és 50 kr. És a mult hónapban 1 frt 80 kr proporciót kerestem!... Keserves porció az a proporció! Többet ér annál egy korpaczipó.

Tolvajok vagytok mind!... Banda!

Megyek Ujházihoz. Megkérem, őrösszen meg a számomra egy kis meleg kollektát. Éjszakára meg táu befogad magához Solymosi? Rég ismerjük egymást! Ő czédula ragasztó gyerek volt Békés-Csabán, mikor én ott általános rendező voltam.

Méreg és masztiksz!

Bényei édes czimborám, nyomasd ki abba az isten verte »Színészek lapjába«, hogy:

»Ajánlkozik egy elsőrendű színész mint drámai hős, jellem-apa, intrikus, bonvivant, vagy garderobeszabó. Bármely perczben mehet.«

Banda!

Egy püspökhöz.

Püspök vagy ugyan már,
De legátus lenni,
Hogy most szeretnél rá,
Mérget mernék venni.

A folyosórul.

P—ky F. Ki perorál?

M—l P. Thaly Kálmán. Már egy órája.

P—z. Hol jár?

M—l. Most hagyta el a veszfáliai békét.

P—ky. No jó. Ha ezentul beszélek, az első óra után kijelentem, hogy: elhagyva a praehistorikus korszakot, a történelmi korszakra térek át.

MOKÁNY BERCZI

a dombszögi kaszinóban.

— Vidéki diátrumban. —

Usgye a' mmagasba!

Azt üzeni Gránát Pista komám Ruczahátrul, hogy aszongya: mívész kompánia rekedt a várassukba, a kinek elfogyott a szufájaja, már kenyérporczióra se jádhatnak, az ut meg oan azon a vármegyei Csörgettyüs gáton, hogy bele ragad még a genge postás laptika is; a várabeli jordányok ugy járogatnak ki a töttisre kikeresni a leveleiket a kordély fenekirül — kerúne odajaz magáéval a Gervágyi országos főpostamester!

— Jóska, hamar a firer czugomat a szandlófer elejibe! kajáttok le az ambitusrul a hintós kocsisomnak. Hat-hat ökröt a szekerekbe, színészéket hozunk Ruczahátrú!

Behoztuk a nyavalyásokat. Szöcskévé száradtak a múzsa legínyek, meg az olémpusi donyeszok is ugy libegtek a tornáczon, akar a beteg pille. Csak egyen közzülök nem foghatott ki jaz keble istene, azt nem birta megszínnya. Oan ömledikes vót, hogy kidagadt a pruczlikjából, mint páros tészta a szakajtból. Ez vót a prémadonna. Ehhöl is ragaczkodtam az első minutátul, mer jóesik igy fonnyadáskor, ammikó a természet kinyögi a szuszját, e' kkis fogásos, tenyértöttő rejaltás.

— Meik a vajdátok? kirdem a görhös-szerelmest.

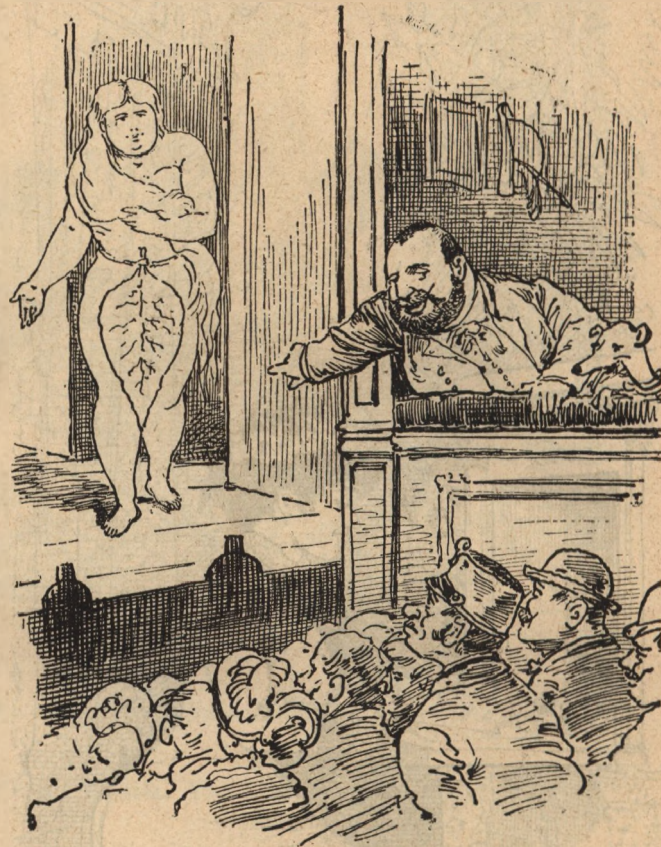
Elő termett a hívásomra. Akkó mán a fél pofájaja a kalácsomtul ugy kijugrott, mint a malacz. Porczióba evett. A Juczi lányasszony kedvezett neki. Csak az ehes embert szereti, aszongya. A csömörös uraknak nehíz főzni. — No, direktor, az a parancsolatom, hogy a kanja a hodályba hurczózkodik, a ki művész hógy, a'mmög a kastélyba marad! Ugy én. Mer nem tudok leszoknyi a partfogásrul. — Oszti mi lesz a darab, hékás?

— Az »Embör tragédiája«, irta Madács Mártony, feleli nagy hajultába a Kehessányi Farkas, mer ez a neve neki, magyarítottán ki nímetre!

A portámon akartam összerovatni a' mmúzsa aklot. Mondok, lózsínak oda tolatom a parádés hintómot. De

nagyon luftos vót az ájer, hát ikább a nagy kocsmaszálájába czihelődtek, a hun a zálogba szorútt tavalyi komédiások után maradt egy czigánysátorra való.

Megeredt a darab. Az én keblesem adta Evva közös ides anyánkot. De jakkora figefalevelet nem tanáttunk az özvegy Cselepataky grófné meleg ágyába, aki a prémadonnának elegendő lett vóna. Hát kiségitettük;

egy sarnyu dohány levelet akasztott a figefalevél helyibe. Hát nem szimatóta meg ott mingyár a Rubnyik Dávid fináncz, hogy aszongya: szüz!

— Szüz a körösztanád könyöke, szóllok oda nómös méltatlankodással a Szapáry stempli bojtárnak. A mire lejött megest.

Lózsimba oda invitátam magam mellé a Slezák marha doktort, a csörgettyüs bótost a Szarvas Dávidot, Lupi bácsit és Bugaczi Laczit. Hun a Zsiros leveleit guszátuk, hun aztat a másik blattot; hun a görögtüzes zajossat, hun a parázs csöndest.

Mer nagy auktor lehet az a Madarász Mártony, de jazér színésznel mindétig több a farbász.

Szójjék is hát!

Utolsó kenet.

Kit apraja-nagyja bámul és istenit: Szörnyü nagy pech érte Ilkát, az istenit. Mert — hogy ne keritsek nagyon nagy feneket — Kapott a szegényke „Utolsó kenetet“, Amiről azt hitte, hogy nagyon is ráér Monostori Krausztól, 50 aranyáér'.

EGY LEVÉL TITKA.

»... s végül, édes jó mamám, boldogan jelentem neked, hogy néhány nap óta — nagymamának érzed magadat...«

O-Yama japáni tábornok uti naplójából.

— okt. 30-án.

BUDAPESTRE érkeztünk. Vasuton jöttünk, bár hajón is jöhettünk volna egy *Duna* nevezetű folyón, mely *Dunajevszky* osztrák miniszter tiszteletére neveztetett így. Ezen utakon kívül van még egy vasut Bécs és Budapest között, ezt azonban — úgy hallok — tisztán az öngyilkosok számára építtette a magyar kormány. Igen eredeti és jótékony eszme! Az ember beszáll a vasutra és mire a harmadik állomásig ér, vége van, össze van zuzva. Talán Japánban is lehetne valami ilyenformát csinálni a harakiri systemájára, ha kisebb mértékben is?

* * *

— okt. 30-án este.

Az operaházban voltunk. Konstatálom, hogy a magyarok operája sokkal kevésbé örült, mint más országok hasonló intézetei. Másutt t. i. az összes szereplők énekelnek, míg itt több urat láttam a színpadon, akik tették ugyan, mintha énekelnének, de egy csöppet sem énekeltek. Hallom, hogy ezek a hölgyek és urak: *Ma-Lecz-Ki*, *Re-Ik*, *O-Dry*, *La-Ong*, *Pao-Li*, tiz — sőt huszezer forint fizetést kapnak, többet mint a miniszterek. Miért nem teszik meg ezeket az urakat minisztereknek? Akkor nem kellene énekelniök!

Igen ügyes gondolat, hogy a díszes opera köré csupa piszkos kunyhókat építettek. Ezáltal annál inkább szembe ötlük az opera szépsége.

Az operaház körül temérdek fiatal nő jár folytonosan. Ugy hallok, hogy ezek mind bukott angyalok, akik rendőri parancs folytán kénytelenek itt a főtérek és főtcezákön járni, és így mintegy pellengérré vannak állítva. Mily barbár módon erényes ez az ország!

* * *

— okt. 31-én.

Csudálatos ország! Ugy értesülök, hogy itt nemcsak a rendőrség, hanem a tolvajlás is állami kezelés alatt van, úgy hogy a rendőrök végzik mindkettőt. Ha vesszük, nem is rossz gondolat. Annyi bizonyos, hogy az állami ellenőrzés lényegesen meg van könnyítve.

A hadak istenét itt »*Deficzit*«-nek hívják és minden évben nagy áldozatokat hoznak neki egy »*Delegáció*« nevezetű templomban.

* * *

— okt. 31-én

Az országgyűlésben voltam. Ott egy hosszú fekete ruhába öltözött vastag ember ordított, tánczolt és hadonázott. Ugy hallok, hogy ezt az embert *Zimándy*-nak hívják, papja egy különös vallásnak és ennek a nevében emberáldozatokat követel az országgyűléstől. Nevezetes, hogy azt a vallást a »*Szeretet vallásá*«-nak nevezik. Sohse hittem volna, hogy léteznek még Európában szekták, a melyek isteneiknek véráldozatokkal kedveskednek. Majd rábirom Japánt, hogy hasson oda a magyar kormány nál ily barbár szokások eltörlésére.

PUBLIKUM FOGDOSÁS.

B^é P—ky F. Jőjj hozzám az Operába ;
Szépen muzsikálnak.

E—kel S. Módod leszen trillájába
Drága Turollának.

B^é P—ky F. Ne menj ki a Radiálra,
Gyere Kerepesre!

P—lay E. Magyar muzsa oda várja
Hívét szivrepesve.

E—va L. Népszinművem, operettem,
Vár a Rókus táján.

F—ki Mmh. Van Blaháném, drágán vettem,
Olvadhatsz nótáján.

L—er Sz. Zu mir in die Wollgass'
Durt is gar schön, kumm —
Dort giebt's immer viel Spasz
P. T. Publikum!

ATHEDRAI BÖLCSESEGEK.

•Hogy forditaná le ezt francziára?

Quelle
Belle l
Elle
Dort.

»Hát ugy, hogy : szép a Dorottya.«

*

— Ahányszor eladásra jövök, magok között mindég
van valaki a ki számárkodik.

— A halál az a cselekvény, mellyel bevégczük az életet.

— Ha a rómaiaknál egy anya és annak serdült fia körülbelül egy időben hűnytak el, de tudva nem volt, melyik múlt ki előbb : akkor úgy tekintették, hogy a serdült fiú túlélt az anyát. A római jog szerint pl. ha anya és fiú az égő Ringszínházban veszték oda, akkor úgy tekintették, hogy előbb halt meg az anya s csak aztán a fia.

— A francia *canif* angolban olvasva *ndjff* — épügy mint *Regina* átváltozva angollá, lesz *Ridzsájne*.

*

A büntető jogból. Vannak az embernek elidegeníthetetlen jogai, melyeknek csak egyes folyamányairól mondhat le, pl. polgári becsületemről le nem mondhatok, de arra adhatok engedélyt, hogy valaki felpofozzon, sőt ezt mindenki megteheti, a kinek tetszik.

Halottak napján.

Cs - y G - gely. Szegény halottam! Ide rakom le fejadra azokat a koszorukat, melyeket te is megérdemeltél volna úgy mint a testvéreid.

Tönődések

Seiffensteiner Solomontól.

— *Ho todnék rojzolni, lerojzoltam volna o héten o hét bátor zsidó hontátit, amint nem merik neki menni o tisztelendü Zimánde oreságnak. Meg is veregetett ezért o najd bátorságért őket a gyeneról Tiszo exelencz oreság, o vállalára és kinevezte őket az ün ledjuzés Makakóbiainak.*

— *O fürendi refarmáczió jün elü nekem mint esü otán o küpünyeg; — de jó küpünyeg!*

— *Eltönödöm rojta magamat, hojd a legszabadelvö országba, a Belgiomba is hadakozik erüsen és eredményel a sütét a világos ellen. Ez a sak partí egy régi keserves játék. Elkezdte a Múzsés és il otán folytatta a Krisztos. Azutátul úta o popok sok hozást tettek sütéttel világos ellen. De mast a világos fórban van és reméngylem, mikar elgyün a hószadik század, a sütétnek ürükre mattot mondja.*

— *Eddíg aztat hittem, oz ontiszemitizmos egy határtolon astabeság. De csalatkoztam magamat. Van neki hotára, mert mindig egy kürben forogja, mint a szomár a vizüntü göplibe.*

— *Az Ónodi oreság ponoszolkodolja magát, hojd o nép mind fülhosznál a falevélt. No, mind nem. Maradta bizemosan a főgefán még egy, omivel betokorhatná az üvé nodításait.*

— *Oz o deficit — épen sofficit.*

— *Okár békiben, okár háboróban egy moszkát tonálok — szeretném elveszteni.*

ÜLETLEN GOMBOK.

Petőficzkók lantja.

— Rugott zsenik lebújja. —

Ok.

Megmondta már Horác, hogy a	Hát én mért ne tehetném meg
Bor,	Ezt ?
isten ital, a midőn ki-	Hiszen ezzel erőm mit se
Forr,	Veszt. . .
Hogy Jupiter, bárha Isten	És ha veszt is, tudjuk mi jól,
Volt :	Hogy
Gyakran csapott kartársival	Erőnk elébb utóbb csak el-
Tort.	Fogy.

Rá se nézek többé, a mi

Viz,

Bort iszom, míg az ördög el-

Visz,

Ki tudja, hát hogyha oda

Át

Bort az ember aranyér' se

Lát. . .

Dörgő Gyuszl.

*

Halottak napján.

Ugat bennem a halál kutyája,
Kehes tudóm tépdesi, czibálja.

Ha ma pihen : előlkezdí hónap,
Bizony, elvisz az ördög mahónap.

Azon veszem egyszer észre magam :
Beletört az »almába« a fogam.

Hiába nem kell a mi »alól« van :
Kirántják biz' a gyékényt alólam.

S Ohárom apó egyet lők a sajkán,
S rám hunyorit magyarosan, csalfán.

Ugy elviszen, hogy ne mondjak többet,
Még a lábam sem éri a földet.

Csak ha osztán nem lesz obolusom,
El ne vegye a menyébéli jussom.

Pritcski Andris.

HÁZBAI TROMBITA

Nás Dankó szívbeszédje. 1)

Beszülte Nás Dankó múlt hiten a
Házba,
Vóta szegím bizom zegy kicsikét
lázba.
De azír kivágta ugyancsak a
rezet,
Mag is szoritottam ezír züví kezet.
Od ültem karzaton, hogy bizta-
sam szegínt,
Nevették, hogy látták a nyurga
tót legínt.
Takarikos zevis gyürött képin
látszott,
Nohavicza 2), kabát rajta glan-
czot játszott.

Hanem a beszédje? no az fáin vóta!
Úgy hangzota nekem, mint gyenyerú nóta.
Tót míreg szavába seczko 3) összegyülte,
Magyaroknak aval nagyon befilyülte.

Kezdette, hogy akik kormányrudat fogják,
Az időt (jó pízírt) lem 4) hiába lopják.
Semít nem tehetnek — tudni illik irtunk —
(Zegymásközt zefílit mi hamar megírtunk!)

Haj! haj! pedig kíz vam totzország mappája!
(Megcsinálta Dankó) de nen adnak ráju.
Miniszter zuraknak nen jutjuk zeszihe,
Pedig zország penyázt 5) túlünk is veszi be.

Legjobban lefízte magyar nemessíget,
Velmi 6) meghurczolván predikátum víget.
Hogy merik használni, mír nen hajtják el már,
Drótos ezt nem hasznúl, sem pedig olejkár! 7)

De még a Nás Dankó se nem használ eztet,
Szvatopluk nen osztott címeket, keresztet.
Volt paleno, brindza húsiségnek bére,
Gyávának huszonöt plundra fenekére.

Is mivel a futás vót náluk hadicsel,
Züseinknek nen vót dicsekednyi mível.
Ami czimert kapták, látni sem akarták,
Megállottak hapták, a potom 8) vakarták.

1) Nás Jankó a verset későn azért veszi,
Mert nen dróton ment, de drótos vilt lem pesi 9).

2) Nadrág. — 3) Mind. — 4) Csak. — 5) Pénzt. — 6) Na-
gyon. — 7) Olajós-tót. — 8) Azután. 9) Gyalog.

Más veti a mültra fátyolt, de a tótok
Vetették a sebre halinábúl fótot.
Dicső multat ekíp szerínyen takarták,
Nen vóták kevélyek, sak zegykcisit tarkák.

Látja Danko basát minden magyar zurban,
Szeben nem beszülte volna maga Hurban.
Czoki zurasagnak, hadd gyűjjön a jobb kor,
Fíltre sarga csizma, szuszogjon a bocskor!

Partunk zeremíre így gajdolta Danko,
Útött markat írte etforintos banko.
Szilsóbal tapsolta, Danko Nás nevette,
Zengem zerememben fene majd megette!

Prcsok Gyorgy.
48-as Hurbanista.

Nyílt levél

Gróf Kálnoky külügyér urhoz.

Excellentiád!

Arról értesülök, hogy a magyar Akadémia fel-
mondván a vendéglátást, mi kénytelenek vagyunk Buda-
pesten palotát építeni. Ha ez már okvetetlenül szükséges,
bele nyugszom, de kívánom, hogy a mi a stílt illeti —
le styl c' est l' homme — ez az ember ne Taaffe,
hanem Herbst legyen s ennélfogva a karyatidák az épü-
leten majd Herbst fejét ábrázolják. Más kívánságom
nincs.

DR. JOHANN KAISERSCHMARN.

— Sirversek. —

A zilahi temetőből.

E sir mélyén alszik	Nem diszíté fejét
Felszegi Nagy Márta,	Menyasszonyi párta;
Ki a halál jöttét	És a páratlanság
Esdekelve várta;	Éltének megárta,
S bár az élet utját	Ezért ifjusága
Harmincz évig járta,	Búba vala mártva.

Ezen sirdombnak alatta leli nyugodalmát az Urban Karó
Béni az alantírt naptól kezdve. Élt összesen 42, azaz negyvenkét
éveket osztrák értékben, míg nem a másvilági végrehajtó: a halál
magával ragadta a szegényt.

Kelt Zilahon, 1883-ik Szent Jakab hónapjának 12-dik nap-
jában.

A csabai temetőből.
Ne sirjatok én miattam,
Hogy a lelkemet kiadtam.
Kedves annak a sirgödör,
A kit gonosz közsvény gyötör.

A csekei temetőből.
Rettenetes ez a fátum Oh isteni bölcs végzetek
Izonyatos ez eset Oh szülei fájdalom
Nemes ifju Varju Pálon 16 éves korába
Im ez eset, — megessét. Leüté a szárazmalom.

SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

Manitu. Igazi véres indianus élcz. — F. M. Önnek szolt-e mult heti üzenetünk, azt önnek kell tudni. A sok levelet nem bírjuk nyilván tartani. A mostaniból egyet fölhasználunk. — Usubu. Ha a forma, melyet közleményei részére találtunk, beválik: folytat-

hatja a küldést havonkint. — Efraim. Az egyiknek sorát ejtjük. — Dr. Px. T. Dániel bátyánk elejében terjesztettük. — Mixed p. A képet nem értjük. — S. S-a. A jövő hó elejére kellett halasztanunk. Akkor küldjük a bővebb fölvilágosítást. — F. G. Köszönet a becses küldeményért. Minden pénteken délben. — P. I. Majd a mikor soros lesz megint V. L., közleményének egy részére rá fog térni. — E. Gy. Sikerült. Folytassa. — H. P. Nagyon ügyes. Az első alkalommal figyelembe vesszük. — H. F. Az önök táján élvezhetik az ön versét, de a mi tájunkon nem dicsérenk. — Gyaur. A metszet megvan, nyilvánosságra azonban csak a jövő számban kerülhet. — W. A. Megilletődéssel vegyes gyönyörűséggel olvastuk a kíséző levelet: divré chachomim, benáchasz jismóim. Éberségünk élesztésére nincs szükség. Majd csak feltűnik egyszerre a biztató esti csillag, amikor fölzendül a megváltó tekihah. — Kartárs Azt üzeni B., hogy: »ha kend, ő nem kend.« A többiből egy-kettő bevált. — R. E. A recipét megcsináltjuk. — Lupus. Ugy lesz. M. m. r. m. l. — M. J. A »Poszkizli« naplár okvetetlen a jövő hóban jelen meg. András bácsi és a nazszajú tekintetes újságíró urak remekeltek benne, nem kevésbé a piktör tens urak is. De hiszen majd meggyőződik fölöle. — V. I. Be van sorozva — M. E. Köszönet. — Szusz. Hát nem vette észre, hogy a kérdésben benne volt a közlés? Csak így sikkasztva adhatuk ki.

Felelős szerkesztő: CSICSERI BORS.

H I R D E T É S E K.

Figyelmeztetés. Az általánosan ismert, jó hírnévnek örvendő s többoldalulag kitünteté* sósbor-szesz készítményem — kelendőségénél fogva — sok utánzásnak lévén az utóbbi időben kitéve, elhatároztam, hogy azokon czimjegyemet módosítom s arra kék nyomtatban saját házam külső alakját veszem föl, bejegyeztetvén gysze amind védjegyként a budapesti iparkamaránál.

SÓSBORSZESZ

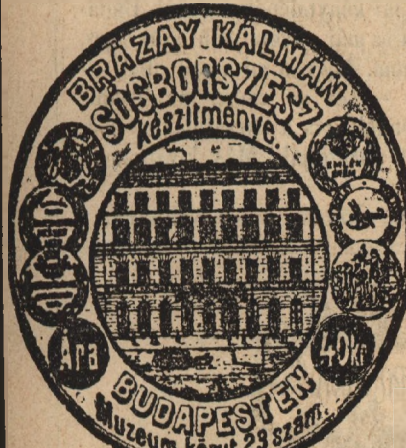
gyors enyhítést eszközöl:

oszósz szakgatás, fagyás, fog- és fejfájdalmak, szemgyengeség, bönulások stb. stb. ellen. Fogtisztító szerül is igen ajánlható, a mennyiben a fogak fényét elősegíti, a foghúst erősíti és a száj tiszta, szagtalan ízt nyer a szesz elpárolgása után, valamint ajánlatos e szer fejmosásra is, a hajidegek erősítésére, a fejkorpaképződés megakadályozására és annak eltávolítására.

Ara egy nagy üveggel 80 kr.
egy kisebb üveggel 40 kr.

Brázay Kálmán Budapest, IV. ker.,
Museum-körút 23.

Használati utasítás magyar vagy német nyelven, bizományosaim névsorával ellátva, minden üveghez ingyen mellékeltetik.

Védjegy 319 és 320. sz.

145

Laubsäge-Freund
erhalten das neue Preisbuch franco von der

Laubsäge-Werkzeug Spec. Fab.
„zum goldenen Pelikan“
WIEN,
VII. Siebensterngasse 2C

Csak 3 frt

A legcélsezerűbb

karácsonyi
ajándék.

(Örök emlék az elhunytakról)

Arcképek életnagyságban

Bármely beküldött fénykép után. — Előleg fizetés 1 frt
A hű hasonlatért kezesség vállalattatik. — A fénykép sértetlen marad.

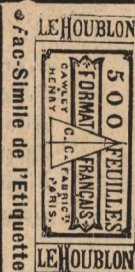
Bodascher Siegfried

Jutalomdíjazott műtérme.
Bécs, II. Grosse Pfarrgasse 6

Imperial pezsgő.

Raktár Ausztria-Magyarország részére: Bécs, Holländer M.-nél, Postgasse.
Németország részére: Berlin, Müller F. Grenadierstrasse,
Angolország „ London, Smith E. Kingstreet,
Oroszország „ Pétervár. Gorjoff I. Michaelsplatz.
Arak Ausztria-Magyarország számára;
egy eredeti ölmazárral ellátott kosár 6 palackkal 15 frt.
12 palackkal 30 frt
elvámlva, a bécsi fővámbívataltól.

Favre Frères, Eprenay.

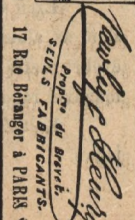

A cigarettá-papír csak akkor valódi, ha minden egyes lap LE HOUBLON bélyeggel és mindenk boríték az allant álló védjegyvel és aláírással el van látva.

A francia gyártmány.
Cawley és Henry-től Párizsban.
Utánzásoktól mindenki óvatik.

A LEGJOBB
CIGARETTA-PAPÍR
a valódi

LE HOUBLON

GUMMI és HALHÓLYAG

valódi párisi, (az ártalmatlansággért kezesség vállalattatik) nagyban és kicsinyben, tucattja 60 kr., 1, 2, 3, 4 frt. Női különlegességek (Safety Sponges), tucattja 1, 2, 3 frt, suspensiorumok 80 kr, 1, 2 frt, megküldi titoktartás mellett az összeg beküldése vagy utánvétele mellett

Feitel Lipót, Bécs, Kärntnerstrasse 63.